

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนศักดิ์ ผลบูรณ์. (2543). การจัดการสิ่งแวดล้อมในระบบสุขภาพ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย
สาธารณสุข.
- กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2547). การใช้สารฆ่าแมลงและศัตรูพืช.
กรุงเทพฯ :สมาคมกีฏและสัตววิทยาแห่งประเทศไทย.
- กองระบาดวิทยา. (2548). รายงานการเฝ้าระวังโรค 2548. กรุงเทพฯ : กองระบาดวิทยา สำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- กลิ่นจันทร์ เขียวเจริญ. (2533). ประสิทธิภาพของการจัดโปรแกรมสุขศึกษาต่อพฤติกรรมการใช้
สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ของเกษตรกรในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จันทร์ทิพย์ ชำรงศรีสกุล และคณะ. (2538). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้
สารเคมีของเกษตรกรและความสนใจในโครงการลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ชูพร เครือตราฐ. (2538). ทักษะคิดของเกษตรกรบริเวณลุ่มแม่น้ำบางปะกง ต่อการใช้วัตถุเคมีพิษ
เพื่อการเกษตร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นางเยาว์ อุดมวงศ์. (2543). พฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอ
เรสในกระแสโลหิตของเกษตรกร หมู่บ้านห้วยม่วงฝั่งซ้าย ตำบลแม่สอย อำเภอ
จอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณัย เคหัง. (2542). การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรในตำบลสันทรายหลวง
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ครุพันธ์ แสนศิริพันธ์. (2537). ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของ
เกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่สันป่าตอง กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ตุ้หิน ไตรทิพย์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับโคลีนเอสเตอเรสกับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรหมู่บ้านท่าแก ตำบลลุ่มลำชี อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัดพงษ์ เกษตรสมบูรณ์. (2546). การเจ็บป่วยของคนไทยจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. กรุงเทพฯ.
- ประทีป ตระกูลสา. (2540). ความตระหนักเกี่ยวกับความเป็นพิษของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรผู้ปลูกผัก ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพนธ์ ไทวาณิช. (2530). การศึกษาปัญญาของเกษตรกรเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพผัก. กรุงเทพฯ: การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ประสาน ตั้งสิกบุตร. (2527). ปัจจัยสังคมจิตวิทยาที่กำหนดการใช้วัตถุมีพิษและป้องกันกำจัดแมลงสวนผักของเกษตรกรบริเวณชานเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรนิภา ศรีสุวรรณาสกุล. (2531). การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ยาฆ่าแมลงของเกษตรกรที่ปลูกผักในเขตตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ขรรยง นาคมา. (2545). พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรกลุ่มเสี่ยง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รติกร ณ ลำปาง. (2534). ความรู้และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีเพื่อการผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุจ ศิริสัตย์ลักษณ์. (2526). ศึกษาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงของเกษตรกรที่ปลูกผัก ในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วัฒนา จันทรเสน. (2540). พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วาทิต บัวแสง. (2531). ปัญหาบางประการในการใช้ยาฆ่าแมลงของเกษตรกรผู้ปลูกผัก อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริม
การเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาสนา นาคน้อย. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกับ
ปริมาณสารเคมีในเลือดของเกษตรกร: กรณีศึกษาบ้านใหม่สามัคคี ตำบลยกกระบัตร
อำเภอสามเงา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิเชียร ญัฐวัฒนานนท์ และมันทนา อนุตระกูล. (2526). ประวัติการจำแนกคุณสมบัติทั่วไป
วัตถุมีพิษทางการเกษตร. กรุงเทพฯ: กองวัตถุมีพิษทางการเกษตร กรมวิชาการ
เกษตร. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- วิศิษฐ์ วัชรเทวินทร์กุล. (2523). ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้วัตถุมีพิษป้องกันและกำจัด
แมลงในสวนผักของเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศักดิ์ดา ศรีนิเวศน์. (2546). พิษภัยของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช. เอกสารประกอบการประชุมปฏิรูป
ระบบสุขภาพแห่งชาติ สำหรับการประชุมเวทีสมัชชาสุขภาพระดับพื้นที่.
- ศิมาลักษณ์ ดิถิสวัสดิ์เวทย์. (2534). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารกำจัดศัตรูพืช
ของเกษตรกรในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ชีวสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวิไล แสงจันทร์โอภาส. (2527). การใช้สไลด์ประกอบเสียงในการให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับ
การใช้สารพิษปราบศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา : ศึกษา 122. (ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
สมชาย นาคะพินธุ และคณะ. (2535). รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สารเคมีป้องกันกำจัด
ศัตรูพืชของเกษตรกรสวนผัก อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุกิด. (2543). การเปลี่ยนแปลงและการประเมินพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิชย์.

สุภาณี พิมพ์สมาน. (2541). สารฆ่าแมลง. พิมพ์ครั้งที่ 2 ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
 สุกัททา บิณฑะแพทย์. (2543). การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียร์
 สโตร์.

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2547). หยุดสารเคมีเกษตรเพื่อสุขภาพคนไทย.เอกสารประกอบการ
 ประชุมปฏิรูประบบสุขภาพสำหรับการประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2547.

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปางมะผ้า. (2547-2549). รายงานผู้ป่วย สปภ 01. อำเภอปางมะผ้า
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปางมะผ้า. (2549). รายงานผู้ป่วย 504. อำเภอปางมะผ้าจังหวัด
 แม่ฮ่องสอน.

สำนักงานป่าไม้ จังหวัดแม่ฮ่องสอน.(2547). ข้อมูลเบื้องต้นการสำรวจพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน.
 กรมป่าไม้.

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร. (2540). ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการเกษตรของภาคเหนือ
 ตอนบน.กรมวิชาการเกษตร.

สำนักงานกองทุนเพื่อสังคม. (2545). องค์ความรู้และภูมิปัญญาในการจัดการทรัพยากรดิน น้ำ ป่า
 ของชนเผ่าลีซู. สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย
 ไทย.

ศิริวัฒน์ วงษ์ศิริ. (2521). ยาฆ่าแมลง. กรุงเทพฯ: อักษรประเสริฐ.

อัญชลี พรหมพลอย. (2526). ความรู้และวิธีใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร อำเภอ
 หนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
 วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุกฤษ พัชราภา. (2531). ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติ เกี่ยวกับการใช้สารกำจัดศัตรูพืชของ
 เกษตรกรในตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหิดล.

Das R,Steege A,Baron S,Beckman J,Harrison R. (2001). **Pesticide-related illness among
 migrant farmworkers in the United States,Int J Occup Environment**

Health,303-312.

Frentzel-Beyme,R;Helmert,U. (2000). **Association between malignant tumors of the thyroid gland exposure to environmental protective and risk factors, Reviews on Environmental Health**,july-September,337-358.

Garry VF, Holland SE, Erickson LL, Burroughs BL. (2003) **Male reproductive hormones and thyroid function in pesticide applicators in the Red River Valley of Minnesota**, J Toxicol Environ Health A. Jun : 965- 969.

Kamel F ,Boyes WK, Gladen BC, Rowland AS, Alavanja MC, Blair A, Sandier DP. (2000). **Retinal degeneration in licensed pesticide applicators**, Am J Ind Med, 618 – 628.